

Flyktet fra Albania som ateist - hørte Guds kall, og dro tilbake som bibelmisjonær

De første ordene på tysk som Altin Hysi kan huske da han kom til Østerrike var: "Videre! Kom igjen!" Det var i 1991 og Altin var 21 år. Han var sammen med flere albanske flyktninger. De hadde dratt fra et land i oppløsning og vanskeligheter.

Fra 1944 til 1985 ble Albania styrt av jernhånda til kommunistdiktatoren Enver Hoxha. I 1967 deklarte Hoxha Albania som en ateistisk stat, samtidig som det ble forbudt å reise utenlands. Innbyggerne var helt avstengt fra omverdenen.

Økonomisk ruin

Men Hoxhas død i 1985, og jerntepets fall i Øst-Europa ved slutten av tiåret, førte til store forandringer for Albania.

Det ble igjen mulig å reise utenlands. Og tusener grep den muligheten, også Altin.

Hoxha hadde fra starten av hatt Sovjetunionen som sin alliert. Men i 1961, etter å ha røket uklar med Nikita Krustsjov, allierte han seg med Kina. Men da Kina begynte å liberalisere sin økonomi – til og med inngikk de diplomatiske forbindelser med USA! – da isolerte Hoxha landet sitt fullstendig. Det ble en økonomisk ruin for landet, som ble et av de fattigste i Europa. Så i 1991 var Altin én av tusener som dro sin vei, simpelt hen fordi de hadde fått nok.

De første to ukene i Østerrike oppholdt han seg i en flyktningeleir. Han ble klassifisert som kulturell muslim. Ja, hans familie brukte å markere muslimske høytider, men i praksis var de ateister. Og han hadde ingen planer på å endre på dette.

Rett ord til rett tid

Like utenfor flyktningeleiren drev noen misjonærer en kafé. Sammen med kaffe og omsorg fikk flyktningene et nytestamente på albansk. Det var første gang Altin satt med et nytestamente på morsmålet sitt.

- Bibelen var helt forbudt i kommunist-Albania, forteller han. – Det var kanskje nettopp derfor jeg begynte å lese i den. Til min overraskelse gjorde lesingen inntrykk på meg. Jeg ble helt overrumplet av Matteusevangeliet, og særlig Bergprekenen. Det var akkurat som det var ”de rette ordene til rett tid”.

Jeg begynte å tenke over livet mitt, forteller han. Jeg var i en situasjon med all slags frihet, samtidig som jeg følte en tomhetsfølelse inne i meg. Jeg innså at Jesu ord handlet om det virkelige livet. Det førte til at jeg begynte å tro på Ham.

Åndelig reise

Jeg hadde de samme utfordringene som de andre flyktingene: finne en jobb,

prøve å lære tysk språk, og leve med det å være en fremmed i ukjent omgivelser. De troende i kirken jeg knyttet meg til ble ”vuggen” for min unge, spede tro, og de hjalp meg også til å bli integrert i det østerrikske samfunnet.

Å dra ut på denne åndelige reisen kom helt uforvarende på både ham og foreldrene hans.

- Jeg hadde aldri tenkt at jeg skulle bli en slik person, minnes han. – Jeg skrev til familien min og fortalte hva som hadde skjedd. De var bekymret for meg. De trodde jeg var blitt gal. Men da de møtte meg igjen, så de at jeg heldigvis var den samme personen. Og i dag går både min mor og broren min i kirken. De har også startet på den samme veien, fastslår han.

Altin møtte også mange fristelser i jobben på ambassaden, minnes han. – Med mange desperate albanere som ville emigrere fra landet, var det mange som anmodet om å få hjelp til akkurat sin søknad, mot et lite økonomisk vederlag ...
- I den situasjonen var det min kristne tro som holdt meg unna fra å bli korrupt, sier han.

27 år gammel generalsekretær

Han ble på den tiden medlem av en evangelisk kirke, og ble også medlem i styret for den nyetablerte Albanske Evangeliske Alliansen.

- Jeg var overrasket over å få så store utfordringer, forteller han. – Jeg var jo en helt fersk troende. Men som så mange andre erfarte han at han vokste og modnet med utfordringene.

Det albanske bibelselskapet var bare ni måneder gammelt da han ble spurt om å bli generalsekretær.

- Hvilke kvalifikasjoner hadde du for den oppgaven? Altin ler. – Ikke mer enn andre, forklarer han. – Husk at hele den albanske kirke var ung og uutviklet på 90-tallet.

I 1997, 27 år gammel, inntok Altin generalsekretærstolen. Det ble store forandringer for ham. - Ved ambassaden hadde jeg status, folk trengte meg, og jeg fikk stor respekt.

– Men hvem er det som bryr seg om en som vil formidle bibler? Jeg var allikevel veldig glad for å arbeide i en kristen tjeneste. Og veldig takknemlig for støtten vi fikk fra De Forente Bibelselskaper.

Les mer på www.bibel.no

Nettverksbygger

Men tilbake til tiden i Østerrike: Altin studerte historie på universitetet, etterpå gikk han et år på bibelskole. Fremdeles var tanken å etablere seg for fullt i utlandet. Men på bibelskolen kom utfordringen til ham som sa at Albania trengte kristne borgere.

– Og noe i meg sa at kanskje det var bra å vende tilbake, tilføyer han.

Det gjorde han i 1993, og fikk en jobb i den sveitsiske ambassaden i Tirana. Det ga ham mye nyttig lærdom. Én om triste skjebner han møtte blant øyensynlig vellykkede mennesker. Og en annen om ikke å ha så altfor stor respekt og mindreverdighetsfølelse i møte med stor makt og rikdom.

I dag, som Det albanske bibelselskaps eneste heltidsarbeider, er Altin en effektiv nettverksbygger som kommer lett i kontakt med folk i alle samfunnslag.

FAKTA OM ALBANIA

Geografi:

Albania ligger også på Balkan, og grenser mot Hellas, Makedonia og Serbia. Landet er et fjelland med en smal kyststripe til Adriaterhavet.

FN's HDI-rangering: 69 (Norge: 2)

Hovedstad:

Tirana
Ikke medlem av NATO eller EU

Befolkning:

3,6 mill. innbyggere
95 % albanere
3 % grekere
2 % andre

Offisielle språk:

Albansk

Religion:

All religionsutøvelse var forbudt fra 1967-1990. I dag er de fleste sekulære, men kan assosieres med:
65 % muslimer
35 % kristne;
ortodokse, katolske, evangeliske

